

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritualia Qvdraginta, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Exercitium XXXII. De honore qui debetur augustissimo huic Sacramento.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

EXERCITIUM XXXII.

*De honore qui debetur augustissimo
huic Sacramento.*

PUNCTA MEDITATIONIS.

1. **C**ONTEMPLARE Anima Christi-
stiana, honorem proprie debet
virtute conspicuis & in perfectione con-
summatis: quia verò in hoc Sacramento,
ille qui omnium virtutum auctor & largi-
tor, atque totius perfectionis pelagus est,
revera continetur, rationi consentaneum
esse, ut illi omnem honorem, venerationem
ac reuerentiam exhibeamus.

2. **C**ONSIDERA, Si maiores nostros
honore afficere tenemur, multo magis
honorandum nobis esse hoc Sacramento,
in quo praesens est, Dominus noster, Pater
noster, Creator noster, & **D**EVS noster,
quo corpus, animam, & omnia quae possi-
demus accepimus.

3. **E**XPENDERE tecum, Christum nostrum
causa in omni vita sua a Iudaeis spretum,
inhonoratum, & multis contumelijs affec-
tum fuisse; decere igitur, ut in tot con-
temptum, pro nostri amore susceptorum,
& tolerantium aliqualem reparationem, totis
viribus

viribus eum honorare & adorare studeamus.

4. **CONSIDERA** quam plurimos, etiam in hac vita propter honorem venerabili Sacramento exhibitū, prosperis successibus vfos fuisse, vti supra diximus de domo Austriaca: Et e contrario multos propter eiusdem contemptum & partipationem, horrenda & subitanea morte sublato fuisse.

5. **REVOLE** tecum, omnem honorem quem Sacramento huic exhibemus, ad nostram vtilitatē reuerti; quia hic in terris gratia, & in cœlis gloria remuneratur. Errat igitur, qui propter molestiam, vel foecordiam huic Sacramento debitum honorem ac reuerentiam præstare, ac in illius cultu laboris aliquid subire detrectat.

COLLOQVIVM.

OSS. Angeli pergite vos Dominum gloria, iuxta morem vestrum in cœlis debitis laudibus ac præconijs celebrare: nos etiam eum in terra honorare ac laudare pro virili non desinemus. Tantæ namque benignitatis est, vt humiles nostras laudes non modò non fastidiat, & aspernetur, sed etiam copiosè remuneret.

Ne

Ne putes Anima mea, quod ideo ab illo quantum potes honorando cessare debeas, quia non potes eum quantum dignus est colere ac venerari. Quia tam amarus est, ut etiam exigua illa veneratione, quam tua nostra paupertas exhibere potest, contentus sit: modò ea ex corde proficiatur, ne de nobis dici possit: *Populus hic labijs me honorat, cor autem eorum longè est à me.* Dominus enim non tam quid donetur, quam donantis affectum considerat: primò Abelis animum, deinde oblationem eius respexit. Neque immerito Dominus cor primum intuetur: quia à corde procedunt cogitationes & opera: id autem quod à mala radice nascitur, bonum & sanctum esse nequit: quia *non potest arbor mala bono fructum facere.* Nec cessarium est igitur ut sincero & amoroso corde, te Domine honoremus: alioqui oblatio nostra non secus atque illa Cayni, ad quam non respexisti, eò quod ex malo corde proficisceretur, à te refutabitur. Ceterum quid faciemus Anima mea ad honorem sanctissimi huius Sacramenti? Quid moliamur, ut Dominus qui Pater noster est, de nobis non queratur & dicat: *si pater ego sum, ubi est honor meus?*

Quid machinabimur, ut Dæmonibus inferiores non simus, qui tremendum hoc

Sacra

DE SAC. EVCHARISTIAE. 217

Sacramentum genibus flexis venerantur
& honorant? Imo & tota caelestis aula ei
se inclinat & reuerentiam exhibet. Sanè
quia Sacramentum hoc propriè nostrum
est, nobisque ab amantissimo IESU reli-
ctum, rationi etiam consentaneum foret,
nos illud cæteris omnibus feruentius ac
diligentius honorare: quia magis quam
illi salutarium eius effectuum participes
reddimur: magis etiam quam cæteri ei
obstricti sumus. S. Ecclesia, nimis parum
est, quod in reuerentiam & venerationem
sacrosancti huius mysterij canis: *Tantum*
ergo Sacramentum, veneremur cernui. Anima
mea bono sis animo, & confitere te suffi-
cientem non esse ad honorandum hoc Sa-
cramentum: *sed quantum potes, tantum aude,*
quia maior omni laude, nec laudare sufficit. Si
magna ad huius mysterij honorem facere
non vales, saltem exigua illa quæ agis,
animo libenti & hilari fac; sic enim non
minus illi grata & iucunda, quam
tibi vtilia & salutaria
erunt.

K. ORA-

ORATIO.

Domine IESV Christe, qui in omnibus
 Patris tui honorem & gloriam qua-
 suisti, largire mihi hanc gratiam, ut ne-
 que propter metum hominum, neque pro-
 pter inania eorum dicta & suspensiones,
 ab divini huius Sacramenti veneratone
 desistam, etiamsi mihi sanguis & vitæ
 huius rei gratia profundenda sit.

MIRACVLA.

CAesar. in Hist. sua lib. 9. cap. 51. scribit
 Militem quendam, cum die quadam
 equitans & pretiosis vestibus indutus, in-
 grederetur civitatem, in platea valde cen-
 sa obviam habuisse Sacerdotem, sacrosan-
 ctum Christi corpus deferentem. Conspice-
 verat autem quotiescunque Christi corpus
 deferri videret, prostratus illud adorabat.
 Viso autem Sacerdote intra se hæsitabat,
 quid ageret, si enim de equo descenderet,
 & in tanta luti profunditate genua flecte-
 ret, vestimentorum perditionem metu-
 bat: si non descenderet, formidabat, ne
 luberrimæ consuetudinis transgressor
 semper ipsum accusaret conscientia. Sed
 prævaluit tandem conscientia: De equo
 descendit, & adoravit.

DE SAC. EUCHARISTIAE. 219

igitur prostratus, in cæno flexis genibus,
& iunctis manibus sacrosanctum Christi
corpus adoravit. Christus autem ut quam
grata sibi esset hæc deuotio manifestaret,
sua potentia egit, ut totius luti, ne vestigia
quidem vestimentis eius adhærerent. Quare
DEVM glorificans, & in fide amplius
roboratus, non sine magna admiratione
equum denuo conscendit.

Discip. in prompt. exemp. 32. refert. Sa-
cerdoti cuidam, qui sacrosanctam Eucha-
ristiam, ut ægro viaticum præberet, defe-
rebat, Iudæum quendam equo insidentem
obuiam factum fuisse. stimulante autem
illo equum calcaribus ut festinanter tran-
siret, Equus in genua procidit, & sanctissi-
mum Sacramentum quo potuit obsequio,
veneratus est. Iudæus id conspiciens, toto
conatu, modò calcaribus, modò habenis
id agebat, ut surgeret: sed non prius hoc
quirit obtinere, quam Sacerdos cum sa-
cro Christi corpore pertransisset. Inter
hæc vocem de cælis audiuit dicentem:
Agnosce creatorem tuum, quem de Vir-
gine natum esse negas. Quare compun-
ctus, in Christum credidit, & aqua Baptis-
matis lustratus est.

Londoni in Anglia, in Ecclesia S. Pauli,
K 2 contigit

contigit aliquando nomen Sartoris heretici deferri ad Archiepiscopum Cantuariensem (qui tum erat Thomas Arundellus) quod nullam sanctissimo Sacramenti exhiberet reuerentiam. Archiepiscopus igitur hominem humaniter monet, ut reuerentiam deinceps exhibeat. Hereticus vero impudenter respondet: Araneam reuerentia digniorem esse. Ac ilico de altari tecti culmine descendens ingens & horrida visu aranea, ad os blasphemi directo filo peruenit. Scribit hoc miraculum Thomas Valdensis, qui praesens fuit, cum ab multis praelatis. Tom. 2. cap. 63. contra Valdensium.

DOCUMENTVM.

Vide fili, quomodo sacrosanctam Eucharistiam honorantes, a DEO benedicuntur & beneficijs ornentur: imbecillitantes vero seuerè puniuntur. Vnde scriptum est tibi, si ex salutaribus his exemplis fructum non ceperis.

Orabis pro illis qui sunt de confraternitate sanctissimi Sacramenti, ut in eo honorando & colendo diligentes se praebant.